

النص الأول

موافقت رهبر انقلاب با برداشت یک میلیارد یورو از صندوق توسعه ملی

حسن روحانی رئیس جمهور با قدردانی از موافقت رهبر معظم انقلاب اسلامی با درخواست برداشت مبلغ یک میلیارد یورو از منابع صندوق توسعه ملی برای مقابله و مدیریت عوارض ناشی از شیوع ویروس کرونا در کشور، دستورات لازم را برای تامین نیازهای ضروری در این عرصه، صادر کرد.

رئیس دفتر رئیس جمهور در نامه ای به محمد باقر نوبخت معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور پی نوشت رئیس جمهور به نامه دفتر مقام معظم رهبری (مدظله العالی) را به وی ابلاغ کرد.

روحانی پی نوشت کرده است که « نیازهای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از این منبع تامین و حتی الامکان از تولیدات داخلی و با استفاده از شرکتهای دانش بینیان اقدام شود. همچنین کمک های لازم به صندوق بیمه بیکاری ظرف هفته آینده انجام و جزئیات طرح در ستاد اقتصادی دولت مطرح شود».

الترجمة:

قائد الثورة يوافق على سحب مليار يورو من صندوق التنمية الوطنية لمواجهة كورونا
أعرب حسن روحاني عن تقديره لموافقة قائد الثورة الاسلامية على طلب سحب مليار يورو من موارد صندوق التنمية الوطنية لمواجهة وإدارة التبعات الناجمة عن انتشار فايروس كورونا في البلاد، وأصدر الأوامر اللازمة لتوفير الاحتياجات الضرورية في هذا المجال.

وبعث مدير مكتب رئيس الجمهورية رسالة إلى محمد باقر نوبخت مساعد الرئيس، رئيس منظمة التخطيط والميزانية، وأبلغه بالحاشية التي دونها الرئيس روحاني على رسالة مكتب قائد الثورة بشأن موافقة سماحته على سحب مليار يورو من صندوق التنمية الوطنية.

وأعز روحاني في حاشيته على رسالة مكتب قائد الثورة، بتوفير احتياجات وزارة الصحة من هذا المبلغ والاستفادة قدر المستطاع من الإنتاج الداخلي وخاصة من الشركات المعرفية، كما أعز بتقديم المساعدات اللازمة لصندوق ضمان العاطلين عن العمل خلال الاسبوع القادم، وتقديم التفاصيل في المجلس الاقتصادي للحكومة.

نامه هنرمندان ایرانی به هنرمندان جهان در پی شیوع کرونا

جمعی از هنرمندان ایرانی در پی شیوع ویروس کرونا متنی را خطاب به هنرمندان جهانی منتشر کردند.

در متن این نامه آمده است: «همه ما از هر ملت و مملکتی که باشیم، دارای تابعیت سرزمینی بی مرز و آرمانی به نام "هنر" در جهانی به نام "فرهنگ" نیز هستیم؛ و هیچ قدرتی نمی‌تواند ما را از داشتن این تابعیت منع کند.

در این سرزمین مشترک رویایی، چه آسیایی یا اروپایی باشیم و چه امریکایی یا آفریقایی، از ژن فهم فرهنگی، استعداد تاثیرگذاری بر افکار مردم و توان تحلیل و تغییر شرایط برخورداریم.

همه ما، با آثارمان ایمان و کفر، عشق و نفرت، صلح و جنگ، دانش و جهل، نیکی و پلیدی و نجات و رستگاری را -با ذائقه و شاخصه‌های فرهنگی خود- روایت و مجسم کرده‌ایم؛ و جامعه‌ای بزرگتر از کشوری که در آن زندگی می‌کنیم را به مدد آثار یکدیگر شناخته و شناسانده‌ایم؛ هرچه قدرت‌ها و سیاست‌ها، به‌خاطر عداوت‌هایشان، بین ما فاصله انداخته و ممنوعیت ایجاد کرده‌اند، ما در انتقال و بیان پیام‌های مشترک و انسانی به کل جهان، مصمم‌تر، جسورتر، تواناتر و تاثیرگذارتر شده‌ایم.

اکنون، همه ما- در هر موقعیت جغرافیایی و سیاسی که هستیم- با دشمن مهلک و مشترکی مواجه شده‌ایم که مهم نیست از کجا آمده، اما مهم است که دارد آزاد و با شتاب، به همه جا می‌رود؛ و ما در برابر این دشمن ذره‌بینی، همه به یک اندازه آسیب‌پذیر شده‌ایم و نجات هریک از ما، جز با نجات دیگری امکان‌پذیر نیست.

"کرونا" تنها یک ویروس نیست، یک سؤال ساده و تاریخی است که در حال دریافت پاسخ‌های پیچیده از ملت‌ها و دولت‌های جهان است.

آیا پاسخ ملت ایران- در شرایطی که راه تنفس‌اش در چنگ تحریمی جهانی بسته شده- می‌تواند شبیه به پاسخ ملت‌های دیگر به این پرسش تاریخی باشد؟

آیا این یک توقع منطقی نیست که پاسخ هنرمندان آزاده جهان به پرسش "کرونا" نیز- در شرایطی که این خطر تا پشت در خانه‌هایشان- پاسخی متفاوت و تاثیرگذارتر از پاسخ سیاستمداران و قدرتمندان باشد؟

این بحران، با تلفات کم و زیاد می‌گذرد، اما قصه‌های مشترک و متفاوتش می‌ماند. قصه پرستاران خسته‌ای که برای تقویت روحیه بیماران و همکاری‌شان در فضای

آلوده بیمارستان‌ها رقصیدند و نگرانی خود از کمبود تجهیزات و دارو را پشت این نشاط پنهان کردند می‌ماند؛ قصه پزشکی که هفته‌ها به خانه نرفته و بدون ماسک و دستکش و گان، لابلای بیمارانی گشتند که برخی از آنها در راهروهای بیمارستان و روی زمین بستری شده بودند هم می‌ماند؛ اینها همه در حافظه تاریخی جهان می‌ماند و دیر یا زود روایت خواهد شد؛ توسط شما یا ما.

کاش آنقدر دیر نشود که هنرمندان متعهد و تاثیرگذار بر افکار عمومی جهان و قدرتمندان، پیش از آنکه قصه ظلمی که بر مردم ایران در این بحران می‌رود را به گوش قدرتمندان و سیاستمداران برسانند، نفس خودشان از ابتلا به این بلا، به شماره افتاده باشد.

مردم ایران امروز با دو بحران مواجه‌اند، بحران مشترکی بنام "کرونا" که شما می‌شناسید؛ و بحران "تحریم" که کاش هرگز نشناسید.

برای ما هنرمندان ایرانی، اکنون مهم است که بدانیم شما- هنرمندان جهان- درمورد وضعیت بیماران کرونایی، کودکان و سالخوردگان در آستانه ابتلا و کمبودهای خسارت‌بار جامعه پزشکی ایران در این بحران، چه فکر می‌کنید، چه می‌گویید و چه می‌کنید.»

الترجمة:

رسالة جماعية من فناني إيران للفنانين العالميين

كتب مجموعة من نخبة الفنانين الإيرانيين رسالة إلى الفنانين حول العالم، جاء فيها: نحن جميعًا من كل دولة وبلد، ولدينا جنسية إقليمية غير محدودة ومثالية تسمى الفن في عالم يسمى الثقافة. نحن أيضًا، لا يمكن لأي سلطة أن تمنعنا من الحصول على هذه الجنسية.

في أرض الأحلام المشتركة هذه، سواء في آسيا أو أوروبا أو أميركا أو أفريقيا، لدينا الجينات للفهم الثقافي، والقدرة على التأثير في الفكر الجمعي والقدرة على التحليل وتغيير الظروف.

نحن نعرف بعضنا ونتميز من خلال أعمالنا التي حكمت عن "الإيمان والكفر، الحب والكراهية، السلام والحرب، المعرفة والجهل، الخير والقذارة والخلاص" – بأدواقنا وخصائصنا الثقافية نروي ونجسد كل شيء، ونمثل مجتمعًا أكبر من البلد الذي نحن نعيش، ونعرف بعضنا البعض من خلال أعمال كل واحد منا. رغم كل ما سببته القوى

السياسة من بُعد ثقافي بيننا بسبب العداء الكامن فيما بينها، أصبحنا أكثر تصميمًا وجرأة وقدرة وتأثيراً في إيصال ونقل الرسائل المشتركة والإنسانية للعالم بأسره.

في يومنا الحالي نواجه جميعنا في أي وضع جغرافي وسياسي نحن فيه عدوًا مميّناً مشتركاً لا يهم من أين يأتي، ولكن من المهم أن ندرك أنه يتحرك بحرية وبسرعة في كل مكان، وجميعنا ضعفاء على قدم المساواة في مواجهة هذا الفيروس المجهرى، ولا يمكن أن ينجو أحد منا إلا بنجاة الآخر.

كورونا ليس مجرد فيروس، بل هو سؤال تاريخي بسيط يبحث عن إجابات معقدة من الدول والحكومات حول العالم.

لهذا لا بد أن نتساءل هل يمكن أن تكون إجابة الشعب الإيراني على هذا السؤال التاريخي وهو يتنفس بصعوبة في ظل الحظر العالمي مماثلة للإجابة التي لدى الدول الأخرى؟

أليس من المنطقي أن يأتي ردّ الفنانين المستقلين حول العالم على سؤال كورونا في سياق الخطر الذي طال منازل الجميع مختلفاً وأكثر فعالية من السياسيين وأصحاب السلطة؟

ستمرّ هذه الأزمة بعدد أقل وأكثر من الضحايا، لكن قصصها المشتركة والمختلفة باقية. قصة الممرضات المتعبات اللواتي يرقصن من أجل رفع معنويات مرضاهم وزملائهم في بيئة المستشفى الملوثة وإخفاء مخاوفهم بشأن نقص المعدات والأدوية وراءهم هي قصة الأطباء الذين عادوا إلى منازلهم لأسابيع بدون أقنعة وقفازات وكان بعضهم لا يزال في المستشفى في الأروقة ويستريح على الأرض، كل هذا سيبقى محفوراً في الذاكرة التاريخية للعالم وسيتم رواية هذه البطولات عاجلاً أم آجلاً؛ من قبلكم أو من قبلنا نحن الفنانين.

نتمنى أن يكون الوقت لم يفت بعد، بالنسبة للفنانين الملتزمين والمؤثرين بالرأي العالمي والقوى الكبرى، قبل أن يصل ما يمرّ به الشعب الإيراني من ظلم جراء الحظر الجائر في هذه الأزمة إلى أصحاب السلطة والسياسيين، حينها سيكون الفنانين قد نقلوا أنفسهم من ذلك الوباء الى هذا الداء.

يواجه الشعب الإيراني اليوم أزميتين – أزمة عالمية مشتركة تسمى كورونا وأزمة العقوبات التي لا نتمنى لأحد أن يمرّ بها.

بالنسبة لنا نحن الفنانين الإيرانيين، من المهم أن لنا أن نعرف كيف ينظر "الفنانون حول العالم"، وما يقولون ويفعلون بشأن أزمة وباء كورونا في إيران التي يمرّ المرضى بها والقطاع الطبي بأزمة نتيجة الحظر الجائر المفروض على البلاد.